

La vicepresidenta primera

Per presentar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la diputada Laura Massana.

Laura Massana Mas

Moltes gràcies, presidenta. Consellera, diputades, diputats, persones del Cocarmi que avui ens acompanyeu, mireu, en els darrers anys els governs espanyol i català han aplicat la retallada sobre el sistema d'autonomia personal, com també a les persones amb discapacitat; no farem el relat, ha sigut un atac frontal.

I, en aquest mateix sentit, el pagament a entitats i persones, doncs, que han succeït amb un deute de 80 milions i es poden repetir en el futur, perquè el conseller Homs es desperta cada dia amb un enrenou, doncs, de la tresoreria, doncs ens deixa en aquesta situació que la senyora Granados deia d'ofec i que dificulta molt no només fer front a pagaments de nòmines i desenvolupament de l'activitat, és que va directe a l'atac dels drets, que al final les entitats són les entitats que fan aquesta funció.

Però, clar, tenim un Estatut de Catalunya que diu, en els articles 15, 21.7, 40 i 45, que fixa els drets dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya a gaudir d'una vida digna, de tenir drets i exercir-los sobre les necessitats educatives especials, a rebre el suport necessari per accedir a un nivell educatiu, que té com a principi rector l'actuació dels poders públics en la promoció i la integració social, [econòmica]...

Fitxer 29

laboral de les persones amb discapacitat. I fruit d'això són les lleis que hem fet. Però «ai, l'as!», que es diria en català normatiu, també hi ha una constitució, que és la que ho garantia per sobre d'això. I l'única esmena que he fet i que no ha estat acceptada, perquè la resta la comparteixo, menys el punt 10, que paga de copagament, i l'explicaré, és que, sisplau, l'únic que demanàvem és que es facin les gestions oportunes per dir al Govern de l'Estat que derogui l'article 135 de la Constitució, perquè és el que ens porta a estar on estem aquí –és el que ens porta a estar on estem aquí–, també, senyora Granados, el fet de no prioritzar, també, aquest també, però totes les comunitats, com el nostre país, no poden fer front a pagaments d'educació, serveis socials i salut, perquè han de pagar al banc i a mi em resulta especialment dur i flagrant avui que això no surti, avui que hem sabut la condonació del deute per part de Bankia als dos grans partits de l'Estat, això és molt lamentable. Llavors, a què juguem? Per això és tan important. Ho vam presentar altres cops, però ens assembla substantivament important que sigui avui. Convergència i Unió és semicòmplice d'aquest canvi constitucional, votant la llei d'estabilitat, que és la que acaba aplicant el sistema en què ens regim, que és el dèficit. I no em miri així, perquè és així.

Llavors, si volem combatre el mantra, senyora Granados, que no tenim diners, que tal, que qual, que també és mentida, eh?, però la

pota principal és aquesta. No ens podem refiar nosaltres tampoc d'un futur incert, en l'aire, que diu que, quan tinguem la independència, lligarem els gossos amb llonganisses i, llavors, ho podrem fer tot, perquè es diuen mentides, senyor Bosch. La llei d'autonomia personal diu que l'Estat podrà pagar la meitat, ha dit sempre això. Nosaltres sempre hem demanat que ho digui, però ha dit sempre això, no ens mentim més. Llavors, posem els diners on els volem posar o no els posem on els volem posar i crec que aquest cas és flagrant de voler-los posar on es volen posar.

Vull parlar del punt 10, que és el del copagament. Cocarmi, que ja he dit, li ha posat un adjectiu qualificatiu potent, no?, que vol dir és, diríem, recaptatori, no? Nosaltres anem una mica més enllà. Nosaltres no hi estem d'acord. Vam ser els primers en aquesta cambra a denunciar-ho, a denunciar-ho perquè el copagament actual és classista, perquè té un topall: qui té més de 1.500 euros, el patrimoni no l'afecta, per tant, a la gent que té diners; en canvi, als de baix, que no arriben a 1.5000, han de posar-hi la casa, fantàstic. És indecent aquest copagament i els ho diu una persona d'esquerreres que creu en la redistribució, però aquest és indecent.

Per tant, compartim una part del punt 10, tal com ha quedat, en què s'ha de retirar l'ordre, perquè ho hem dit sempre. Però nosaltres anem més enllà i portarem aquest debat en aquesta cambra. No volem copagament a la llei de dependència, encara que posi que és possible. Els ho vaig a fer amb un exemple pràctic. Per què, si em ve un atac d'apendicitis aquí, ara mateix, i em porten a l'hospital, ningú em demanarà si tinc casa, si tinc pis i quin patrimoni tinc? Perquè és un dret que sustenta amb els impostos. Doncs, el que volem nosaltres és aquesta mateixa situació, que la llei d'autonomia personal i dependència se sustenti amb els impostos. Per què no recaptem i redistribuïm la riquesa? Per què qui té més no paga més i, així, podem pagar de manera, diríem, reequilibrada les prestacions i els serveis de la llei de dependència? És possible i es pot fer, és també qüestió de voluntat.

Vull parlar una mica més de com s'està portant la qüestió del copagament. Ningú sap... pots escriure uns béns, però ningú sap si tens diners amb una Sicav o si tens un... Pots dir que ets molt pobre, però pots tenir un Picasso a casa. Tot això no ho pot controlar una treballadora o un treballador social ni la mateixa Administració, ja és la manera, ja és la manera de fer-ho i la burocràcia que genera la podríem destinar realment a prestacions.

Per tant, ho torno a dir, senyora Granados, votarem tot a favor, les parts del document, la que intenta solucionar sense despeses la qüestió de les entitats